Schiorii din Europa în pragul noului sezon

In sezonul sportiv de iarnă 1956/1957, schiorii din Europa vor avea un bogat sezon internațional. In felul acesta federațiile de specialitate din diferite țări vor avea prilejul să verifice posibilitățile schiorilor susceptibili de selecționare în vederea participării la viitoarea ediție a campionatelor mondiale.

In numeroase orașe din Uniunea Sovietică sezonul de iarnă a fost inaugurat odată cu apariția primei zăpezi. La Novosibirsk, Celiabinsk, Kalinin, cei mai buni schiori au început antrenamentele și au luat parte la primele concursuri. La Moscova, sezonul a fost inaugurat la 16 decembrie cînd pe Colinele lui Lenin a avut loc primul concurs oficial de deschidere a sezonului, prin desfășurarea probei de slalom. Au participat nu mai puțin de 60 femei și 100 bărbați. Proba rezervată femeilor a revenit concurentei Alexeeva T. (Burevestnik) cu timpul de 48,6, iar cea masculină concurentului O. Cerkasov (Dinamo).

Lotul reprezentativ de schi a Cehoslovaciei și-a început pregătirile în vederea actualului sezon în cunoscuta localitate Spindleruv Mlyn. Timp de 14 zile, aici s-au antrenat componenții lotului de săritori și cei de la combinata alpină, în total 26 de schiori. Antrenamentele au fost conduse de antrenorul de stat Belonoznik care s-a ocupat de fiecare schior în parte. La proba de sărituri rezultate mulțumitoare au dat concurenții Bulin, Remsa, Felix, Chroust etc.

După antrenamentele efectuate pe tot timpul verii, schiorii polonezi se află de mai mult timp în cunoscuta localitate a sporturilor de iarnă Zakopane unde se pregătesc în vederea sezonului internațional. La 16 decembrie a avut loc primul concurs pentru săritori și fondiști. Dintre săritori, în formă bună se află: W. Tajner, Daniel, Sieczka, Furman, Wieczorek. La fond s-au remarcat: Kwapien, Mateja, Rubis, etc. Primul concurs internațional al schiorilor polonezi va avea loc între 9 și 12 ianuarie 1957 la Grindelwald în Elveția.

Așa cum apreciază ziarele de specialitate din Elveția, după J. O. de la Cortina situația este destul de critică. Schiori ca Rene Rey, Hans Forrer și Raymond Fellay au hotărît să nu mai participe la concursuri. Coborîtorii Georg Schneider și Martin Julen s-au decis să participe numai la proba de slalom special. Nici situația schioarelor nu este mai bună. Madeleine Berthod și Renée Colliard au anunțat federația de specialitate că au hotărît să nu mai concureze.

In Austria, presa de specialitate l-a criticat pe profesorul Rössner — antrenorul echipei naționale — astfel că acesta și-a dat demisia și funcția sa a fost preluată de tînărul Toni Spiss, în timp ce la femei, antrenor a rămas tot Fritz Huber. Știrile în legătură cu retragerea lui Toni Sailer din sport s-au dovedit a nu fi reale, astfel că în fruntea lotului reprezentativ se va găsi tot „Quartetul din Kitzbuchel" — adică Toni Sailer, Anderl Molterer, Ernst Hinterseer și Mathias Leitner. Aceștia vor fi secondați de „cei din Arlberg": Hillbrand, Schranz — în vîrstă de 17 ani, — Egon Zimmerman și Toni Mark. Othmar Schneider, Martin Strolz și Cristian Pravda au de gînd să plece în S.U.A.

In Germania, loturile de schiori ai R.D. Germane și R.F. Germane continuă pregătirile în comun, iar campionatele de schi în sezonul 1957/1958 se vor desfășura pe întreaga Germanie la toate disciplinele. După succesul de la Cortina schioara Ossi Reichert a hotărît să se retragă din activitatea competițională.

Schiorii din țările scandinave au început de asemenea antrenamentele. Finlandezii se antrenează la Lahti, locul de desfășurare a probelor clasice din cadrul campionatelor mondiale din anul 1958. Aici se află 40 de schiori care sînt antrenați de Vali Saarinen. In lot sînt: Veikko Hakulinen, Kolehmainen și săritorii Autti Hivarinenen, Kallakorpi și Kirjonenen. Suedezii au început și ei pregătirile. Doi dintre aceștia, Sixten Jernberg și S. Edström au fost invitați să participe la cîteva concursuri în Japonia.

● Tenismenii australieni Hoad și Rosewall au adus țării lor și în acest an Cupa Davis. Cîștigînd proba de dublu și ultimele două simpluri, ei au înregistrat o categorică victorie asupra reprezentanților S.U.A. 5—0! De notat că în toate meciurile finalei, australienii n-au pierdut decît 3 seturi!

★

● Ziarele japoneze anunță că federația de atletism a Japoniei a hotărît la 26 decembrie să trimită o delegație în R.P. Chineză în cursul lunii august 1957.

★

● Echipa reprezentativă a cicliștilor bulgari a început de curînd la Plovdiv pregătirile în vederea participării la Turul Egiptului. Din echipă fac parte N. Hristov, B. Kotev, S. Gheorghiev, D. Kolev și N. Filipov. Cicliștii bulgari vor pleca spre Egipt la 4 ianuarie.

Vladimir Kuț continuă cursa...

Vladimir Kuț! Iată un nume care cere parcă după el semnul de exclamare. Cine nu a auzit despre sportivul sovietic, cine nu-l cunoaște pe atletul care a întrecut în prodigiozitate pînă și pe faimosul Emil Zatopek, supranumit „regele" alergărilor pe distanțe lungi? Cinci ani au trecut de cînd Kuț, un necunoscut marinar din flota Balticei, a pășit pentru prima oară pe pista de zgură. In acest răstimp numele lui a făcut de mai multe ori înconjurul lumii. Dar nu numai numele, ci însuși Vladimir Kuț a înconjurat de cîteva ori globul, socotind laolaltă kilometrii parcurși la antrenamente și concursuri.

Biografia lui Vladimir Kuț este astăzi atît de celebră încît pînă și copiii o cunosc în toate amănuntele ei. In istoria atletismului vor rămîne neșterse dramaticele confruntări dintre Kuț și Zatopek, dintre Kuț și Chataway și în sfîrșit, recent, cea dintre Kuț și Pirie, cele mai multe dintre ele încheiate cu victoria alergătorului sovietic. Multiplu campion al U.R.S.S. și campion al Europei, de mai multe ori recordman al lumii pe 5.000 și 10.000 m. iar acum, după Jocurile Olimpice de la Melbourne, deținător al medaliilor de aur pe ambele distanțe de fond, Kuț pare să fi cucerit toți laurii la care poate visa un sportiv.

Victoriile repurtate de alergătorul sovietic în depărtatul oraș australian au fost atît de impresionante, încît gazetarii și specialiștii au recunoscut că Vladimir Kuț lasă în urmă ca valoare pe faimosul Nurmi și chiar pe fenomenalul Zatopek.

Iar Gordon Pirie, după ce și la 5.000 m. a trebuit să plece steagul în fața marelui campion sovietic, s-a dus să-l felicite și, ca semn de omagiu și de recunoaștere a superiorității, i-a pus capul pe umăr, așa cum făceau în evul mediu cavalerii învinși.

„Am o singură consolare — a declarat campionul englez — că recordul meu pe 5.000 m. a rezistat de data aceasta impetuoasei alergări a lui Kuț".

Răspunzînd la întrebările unor ziariști, Kuț a declarat că va încerca să bată și acest record îndată ce va ajunge acasă, poate chiar în această iarnă, pe stadionul unui oraș din sud, dacă timpul o va permite.

In aceste cuvinte întrezărim caracterul minunat al unui sportiv care nu cunoaște odihnă. Și chiar din timpul călătoriei spre patrie a olimpicilor sovietici, călătorie care se face pe bordul elegantului transatlantic Gruzia, Kuț a și început pregătirile pentru tentativa promisă. In timp ce silueta suplă a vaporului despica apele Pacificului, pasagerii puteau vedea pe punte un atlet în tricou purpuriu alergînd de zor în ciuda soarelui fierbinte al sudului. Cine era acest sportiv care nici măcar în zilele ce au urmat durelor întreceri de la Melbourne nu și-a acordat odihna atît de bine meritată? Ați ghicit: Vladimir Kuț. Cîte 30—40 km. de... punte erau „înghițiți" zilnic de deținătorul a două medalii olimpice de aur. Vladimir Kuț se pregătește. Cursa continuă...

PE O STRADĂ DIN BERLIN...

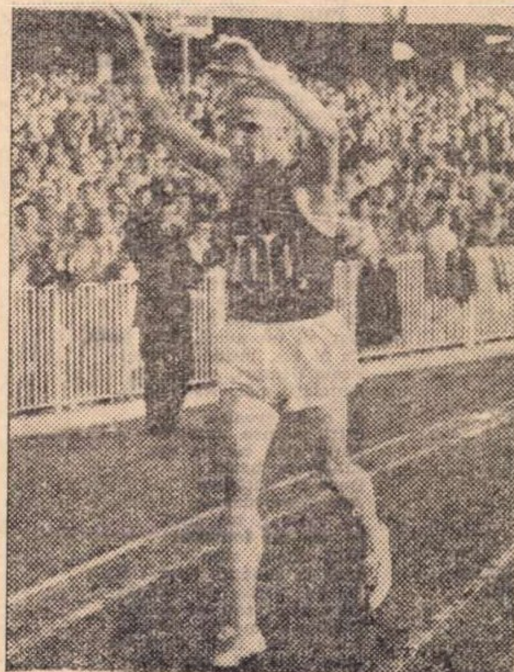
Gubitzstrasse este o stradă ca oricare alta în Berlin... Așezată într-un sector periferic, ea se transformă adesea în teren de fotbal-miuță, pe care-și dispută întîietatea cu înflăcărare puștii cartierului. Meciurile durează ore în șir, întrerupte doar de trecerea vreunui vehicul sau de protestul zgomotos al acelor locatari care ar fi mai doritori să doarmă decît să asiste la desfășurarea jocului... Intreruperile acestea n-au stat însă în calea promovării în sportul de performanță a multor locuitori ai acestei străzi, care au trecut apoi pe stadioane adevărate, culegînd succese adevărate.

Astfel, în zilele lui decembrie s-a aflat că un locatar al casei cu nr. 17 din Gubitzstrasse a ajuns la treapta supremă a măiestriei în sport. Este vorba de Wolfgang Behrendt, boxerul german care la J.O. a cucerit medalia de aur la categoria cocoș. Intoarcerea sa de la Melbourne s-a transformat într-un adevărat triumf. Tînărul sportiv a fost ridicat pe brațe de prieteni și... vecini, iar apoi, în uralele mulțimii, a fost transportat astfel „pe calea aerului" pînă la domiciliu.

„Wölfchen, arată-ne medalia!" a strigat cineva din public. Și campionul olimpic a ridicat deasupra capului micul disc de aur, mărturia strălucitei sale victorii.

„Miine avem meci de fotbal, nu uita!" a strigat altcineva.

„Viu... Contați pe mine" a răspuns Behrendt care apără onoarea sportivă a cartierului și a străzii cu aceeași înflăcărare cu care a știut să lupte pentru gloria sportivă a țării sale.

★

★ ★

Relaxat și zimbitor, Vladimir Kuț salută zecile de mii de spectatori care-l aclamă pentru a doua victorie olimpică obținută în cursa de 5.000 m.

La Jocurile Olimpice de la Melbourne minunatul sportiv a încununat magistral eforturile depuse pentru progresul atletismului sovietic și mondial.

★

★ ★

O FAMILIE DE SPORTIVI

S-au auzit multe lucruri bune despre înotătorii chinezi, în acest an. Unul dintre ei, tînărul Mu Siang-Sung din Tien Tsin, a reușit în vară excelentul rezultat de 1:10,6 în proba de 100 m. bras.

Mu Siang-Sung are numai 21 ani. De fapt, el nu este o descoperire a anului 1956. Numele său stă inscris pe tabela recordmanilor R. P. Chineze încă din 1951. Patru ani mai tîrziu, Mu Siang Sung participă la Festivalul de la Varșovia, unde se clasează pe locul doi în proba de 100 m. bras, cu timpul de 1:13,4.

O garanție pentru progresul viitor al lui Mu Siang-Sung este și faptul că el descinde dintr-o familie în care sportul are o adevărată tradiție. Tatăl său, Mu Cen Kuan, a fost pe rînd luptător, ciclist, patinator și înotător. Mu Cen Kuan spune pe bună dreptate că dacă în tinerețea lui avea la dispoziție condițiile pe care le au astăzi sportivii chinezi, ar fi putut să se mîndrească și el cu performanțe de valoare mondială. Mîndria lui cea mai mare este, însă, că a putut crește un asemenea campion cum este propriul său fiu, Mu Siang Sung, pe care l-a antrenat personal.

Pentru a ne da seama mai bine de „atmosfera sportivă" care domnește în familia lui Mu Siang Sung, trebuie să mai adăugăm că fratele său mai mare Siang-Ing, a fost campion al R. P. Chineze la 100 m. spate, iar sora sa Siu-Cen a luat parte la campionate naționale de natație, ciclism și patinaj. O altă soră, Siu-Lan, a fost campioană de patinaj pe rotile, iar unul din verii săi a fost selecționat în reprezentativa de baschet a Chinei de Nord. Doi frați mai tineri, Siuhua și Cen-Kuo, participă de pe acum la concursurile de înot pentru copii.

„Cum ați putut insufla copiilor dvs. o asemenea dragoste pentru sport?" a fost întrebat de ziariști Mu Cen Kuan.

„Probabil prin propriul meu exemplu", a răspuns bătrînul, care continuă cu regularitate să se scoale la 5 dimineața și să facă o oră de exerciții fizice.

Mu Cen Kuan împărtășește acum și altora bogata sa experiență sportivă acumulată de-a lungul unei vieți. El are în antrenament 160 de copii din Tsien Tsin pe care îi inițiază în tainele înotului.

„In loc să antrenez numai pe copiii mei, ca înainte", spune Kuan „...acum învăț pe copiii altora să iubească sportul. Aceasta este una din satisfacțiile mele cele mai mari..."

Fotbalul PESTE HOTARE

INTILNIRI INTERNAȚIONALE

ANKARA: Spartak Praga Sokolovo-Selecționata Ankara 1-1.

BRUXELLES: Dukla Praga-S. C. Anderlecht 2-1 (1-0).

MILANO: Honved-Internazionale 2-1 (0-0).

NEW-YORK: Rapid Viena-Selecționata New York 4-1.

TITOGRAD: (Iugoslavia): Ferencvaroș-Buducnost 2-1 (0-1).

DIN NOU, DESPRE TRADIȚIILE BRITANICE...

Timpul rece și urît care s-a abătut asupra Angliei a stat în calea respectării integrale a tradiției britanice, care cere ca în zilele sărbătorilor de iarnă să se dispute fără pauză jocuri de campionat. Intr-adevăr, o serie de meciuri au trebuit să fie amînate, ceea ce, desigur, a produs „goluri" nedorite în bugetul cluburilor, dar a fost probabil un foarte dorit prilej de odihnă pentru jucători, supuși la eforturi epuizante (trei meciuri în cinci zile — sîmbătă, marți, miercuri...).

De notat că pentru a crea un plus de interes în jurul meciurilor de sărbători, organizatorii campionatului englez au programat în a doua zi prima etapă din retur, cu jocuri între aceleași echipe care se întîlniseră în ajun. Aceasta a dat naștere unei serii de rezultate-surpriză, foarte contradictorii între ele. Astfel, dacă în prima zi Tottenham zdrobise pe teren propriu pe Everton cu 6-0, a doua zi aceasta din urmă a jucat acasă mult mai bine, reușind un „draw" (1-1). Newcastle United, după ce pierduse în deplasare la West Bromwich Albion (0-1) și-a luat acasă o revanșă nesperat de severă (5-2).

Nelămuriri sînt și în clasament, unde echipele au totaluri de jocuri foarte diferite, neputîndu-se stabili o ierarhie absolută între ele. Cu excepția liderului, Manchester United, care — cu un joc mai puțin — are un avans de două puncte față de Tottenham Hottspurs. Aceasta a adunat 32 puncte din 23 meciuri. Arsenal a urcat la locul trei, cu 30 puncte în 25 jocuri. Cîte 29 puncte au Leeds United (24 meciuri) și Bolton Wanderers (25 meciuri). In plutonul fruntaș se mențin, apoi, Blackpool cu 28 puncte și Preston North End cu 27 puncte, ambele avînd 24 meciuri disputate.

Un gest care nu poate fi uitat

Ziariștii sportivi au ocazia să urmărească numeroase întîlniri sportive atît în țară cît și în străinătate. Misiunea lor este de a descrie aceste întîlniri și de a comenta comportarea jucătorilor.

De aceea unui ziarist nu-i este niciodată greu să răspundă la întrebarea: ce l-a impresionat mai mult în decursul anului sportiv care se apropie de sfîrșit?

Nici mie nu-mi va fi dificil să fac acest lucru. Spun de la început că nu voi descrie golurile care au entuziasmat publicul și nici recordurile mondiale care au uimit lumea atletismului sau a natației. Voi vorbi despre un fapt foarte simplu la prima vedere, dar care m-a impresionat în mod deosebit și pe care nu-l voi uita multă vreme.

Mă aflam la Sofia cu prilejul turneului internațional de volei care s-a desfășurat pe stadionul „Vasil Levski". Se disputa întîlnirea dintre reprezentativele masculine ale Iugoslaviei și Romîniei.

Mikina, unul dintre cei mai buni jucători iugoslavi avea serviciul. Micul grup de iugoslavi care urmărea această întîlnire privea îngrijorat tabela de marcaj. Ea arăta că Romînia conducea cu 2—1 la seturi și cu 14—12 în cel de al patrulea. Spectatorii erau siguri de victoria romînilor. Dar iată că intervine un moment dramatic. Mikina servește defectuos trimițînd mingea în plasă. Arbitrul fluieră și arată că serviciul trece echipei romîne. 2—1 la seturi și 14—12. Soarta jocului este pecetluită îmi spun în gînd. Mingea zboară peste plasă o dată, de două ori, de zece ori...

In această situație jucătorii iugoslavi pun totul pe o carte. Popovici care este la fileu, trage puternic peste „zidul" jucătorilor romîni și mingea lovește pămîntul cu cîțiva centimetri dincolo de linia de aut. Arbitrul anunță victoria echipei romîne. Și, în momentul cînd jucătorii noștri se îndreptau ca să-i felicite pe învingători s-a întîmplat un fapt ce nu mi-a mai fost dat să văd pe terenurile de sport: căpitanul echipei romîne s-a adresat arbitrului și i-a explicat că el a atins mingea și deci că jucătorii iugoslavi au dreptul la serviciu. Arbitrul a aprobat și a schimbat decizia.

La 12—14 serviciul îl are echipa iugoslavă. Urmează cîteva schimburi puternice și echipa iugoslavă cîștigă setul al patrulea cu scorul de 16—14. Urmează setul decisiv. In momentul acela m-am gîndit: ce ar fi dacă datorită gestului cavaleresc al căpitanului echipei romîne, jucătorii noștri ar obține victoria? La sfîrșitul jocului, care a revenit totuși echipei romîne cu scorul de 3—2, atît grupul nostru cît și publicul spectator nu au aplaudat numai victoria echipei romîne cît mai ales frumosul gest al unor sportivi adevărați.

PERO ZLATAR
„Narodni Sport"—Zagreb